Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2006–2007

31 032 Beloningen en ontslagregelingen rechterlijke macht
Het Openbaar Ministerie

Nr. 1

BRIEF VAN DE ALGEMENE REKENKAMER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

’s-Gravenhage, 16 mei 2007

Hierbij bieden wij u aan het op 4 mei 2007 door ons vastgestelde rapport «Beloningen en ontslagregelingen rechterlijke macht. Het Openbaar Ministerie» aan.

Algemene Rekenkamer

drs. Saskia J. Stuiveling,
president

Jhr. mr. W. M. de Brauw,
secretaris

KST106749
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007

31 032

Beloningen en ontslagregelingen rechterlijke macht
Het Openbaar Ministerie

Nr. 2

RAPPORT

Inhoud

	Samenvatting	**5**
1	**Over dit onderzoek**	**9**
1.1	Aanleiding	9
1.2	Opzet onderzoek	9
1.3	Leeswijzer	10
2	**Conclusie, aanbevelingen, ondersteunende bevindingen**	**11**
2.1	Conclusie en aanbevelingen	11
2.2	Ondersteunende bevindingen	11
2.2.1	Aanstelling en salaris	12
2.2.2	Onkosten- en representatiekostenvergoeding	13
2.2.3	Schadeloosstelling	14
2.2.4	Overige toelagen en toeslagen	14
2.2.5	Buitengewoon verlof van lange duur	14
2.2.6	Ontslagregelingen	15
3	**Reactie minister en nawoord Algemene Rekenkamer**	**17**
3.1	Reactie minister	17
3.2	Nawoord Algemene Rekenkamer	18
Bijlage 1	**Buitengewoon verlof**	**20**
Bijlage 2	**Aantallen onderzochte ambtenaren per OM-onderdeel**	**22**
	Literatuur	**23**

KST106749
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

SAMENVATTING

Aanleiding

De Algemene Rekenkamer heeft in 2005 en 2006 onderzoek gedaan naar de beloningen en ontslagregelingen van hogere ambtenaren bij het Rijk. Dit onderzoek werd gedaan op verzoek van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK). Hij deed dit verzoek mede namens het kabinet. Bij deze onderzoeken waren de ambtenaren van de rechterlijke macht nog niet betrokken, daarom hebben we hier in de tweede helft van 2006 onderzoek naar gedaan. Het betreft de hogere ambtenaren bij de Rechtspraak, de Hoge Raad der Nederlanden en het Openbaar Ministerie (OM).[1] De uitkomsten van dit onderzoek staan in drie aparte rapporten. In dit rapport zijn de resultaten van het onderzoek bij het Openbaar Ministerie opgenomen.

Opzet

In de periode september tot en met december 2006 is dossieronderzoek uitgevoerd bij het Openbaar Ministerie. Het eerste onderzoeksdeel hiervan naar de beloningen van rechterlijke ambtenaren en rijksambtenaren betrof de periode 1 januari 2005 tot 1 januari 2006. Voor de rechterlijke ambtenaren geldt de CAO voor de rechterlijke macht. Het ging om 250 ambtenaren die worden bezoldigd conform categorie 8 en lager van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren (Wrra). Naast deze ambtenaren zijn er ook vier rijksambtenaren in het onderzoek betrokken die vallen onder het Bezoldigingsbesluit burgerlijke rijksambtenaren 1984 (BBRA) met een beloning vanaf schaal 16 en hoger.
Het tweede deel van het onderzoek richtte zich op de beloningen en vergoedingen die samenhingen met het ontslag van deze hogere rechterlijke ambtenaren en rijksambtenaren in de periode 1 januari 2005 tot 1 juli 2006. Hiervoor werden de personeelsdossiers van 21 ambtenaren onderzocht.
Het derde deel van het onderzoek ging over de onkostendeclaraties over 2005 van een aantal zogenaamde voorbeeldfunctionarissen bij acht parketten en het Parket-Generaal. Tot de voorbeeldfunctionarissen rekenden wij bij de ressortsparketten de hoofdadvocaat-generaal en de plaatsvervangend hoofdadvocaat-generaal en bij de arrondissementsparketten de hoofdofficier van justitie en de plaatsvervangend hoofdofficier. Ook de leden van het College van procureurs-generaal zijn in het onderzoek betrokken.
In totaal waren er per 31 december 2005 4 452 (4 068 fte) ambtenaren in dienst van het Openbaar Ministerie. De geconsolideerde staat van baten en lasten 2005 uit het Jaarverslag 2005 van het Openbaar Ministerie geeft als totale personeelskosten € 448 miljoen (inclusief materiële kosten) aan.

Conclusie en aanbevelingen

Het toepassen van de regels bij beloningen en ontslag van de hogere ambtenaren bij het Openbaar Ministerie is voor verbetering vatbaar. Tijdens het onderzoek bleek dat er enkele onrechtmatige betalingen zijn gedaan. In het algemeen zijn de fouten niet structureel.

We hebben de beloningen en ontslagregelingen op twintig aspecten getoetst. Op zes aspecten was het aantal onvolkomenheden wat groter. Het betrof de aspecten aanstelling, salaris, bewust belonen, onkosten- en

[1] Tot het Openbaar Ministerie behoren de negentien arrondissementsparketten, de vijf ressortsparketten, het Parket-Generaal, het Functioneel Parket, het Landelijk Parket, het Bureau Verkeershandhaving Openbaar Ministerie, de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie, de Dienstverleningsorganisatie Openbaar Ministerie en het bureau Ontnemingswetgeving OM.

representatiekostenvergoeding, pikettoelage, en regelingen rond buitengewoon verlof van lange duur.
Bij de aanstelling was er negen keer sprake van het ontbreken van de Koninklijke Besluiten (KB's) van benoeming. In drie gevallen werden bezoldigingsgaranties gegeven en werden drie rechterlijke ambtenaren «bewust beloond» hoewel de regelgeving daar niet in voorziet. Met het Parket-Generaal hebben we een verschil van mening over het verband dat er volgens ons moet zijn tussen de (hoogte van de) onkostenvergoeding en de daadwerkelijk uitgevoerde functie. In zeventien gevallen bleek dat verband er niet te zijn en zou de onkostenvergoeding dus naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer moeten komen te vervallen dan wel moeten worden bijgesteld. Volgens het Parket-Generaal is de vergoeding gekoppeld aan de rang en dient die dus op hetzelfde niveau te worden gehandhaafd, zelfs als er al een vergoeding voor onkosten uit anderen hoofde is.
Tot slot bleek bij ambtenaren die buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging genoten de door de werkgever afgedragen pensioenpremies niet in alle gevallen te worden verhaald op de werknemer.

Wij benadrukken dat, evenals in het rapport *Ontslagregelingen hogere ambtenaren bij het Rijk 2004 en 2005* (Algemene Rekenkamer, 2006), het van groot belang is dat het bevoegd gezag zorgvuldigheid betracht bij het overwegen van individuele regelingen. Omdat het bevoegd gezag wel de mogelijkheid van individueel maatwerk heeft (via zogeheten *kan*-bepalingen), maar er doorgaans objectieve criteria voor de beoordeling ontbreken, bevelen wij aan een onpartijdige externe deskundige in te schakelen.

Daarnaast bevelen wij aan dat, mede gelet op jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, bij een aantal in dit onderzoek gevonden fouten terugvordering van een deel van het onverschuldigd betaalde voor een periode van minimaal twee jaar in de rede ligt.

Reactie minister

De minister van Justitie reageert op 20 april 2007 in de eerste plaats op onze constatering dat pensioenpremies onterecht niet verhaald worden op rechterlijke ambtenaren die buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging genieten. De minister schetst dat de naar de Nederlandse Antillen of Aruba uitgezonden Nederlandse rechterlijke ambtenaren buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging genieten. Zij ontvangen een Antilliaans respectievelijk Arubaans salaris. Daarnaast ontvangen zij onder meer een tropentoeslag, die wordt toegekend door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De hoogte van de tropentoeslag wordt zodanig vastgesteld dat er rekening wordt gehouden met onder meer het inhouden van het werknemersdeel van de pensioenpremie als ware er geen buitengewoon verlof verleend. Op deze wijze ondervindt 's Rijks schatkist noch het ABP schade. De minister geeft aan dat de Algemene Rekenkamer in 1995 en tijdens dit onderzoek onvoldoende geïnformeerd is over deze handelwijze en dat dat wel had moeten gebeuren.
De minister neemt wel in overweging om op korte termijn de regelgeving voor rechterlijke ambtenaren te laten aansluiten bij de voor de rijksambtenaren geldende regels. Omdat zowel die regeling als de staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk wijzigen, wacht hij eerst de ontwikkelingen af.

De minister schrijft dat hij het een onwenselijke situatie vindt dat het verhalen van de pensioenpremie bij buitengewoon verlof ingeval van tewerkstelling bij een internationale organisatie niet op uniforme wijze geschiedt. Omdat de verhaalsregelingen voor rijksambtenaren enigszins gedateerd zijn en omdat de pensioenregelgeving van het ABP nog steeds aan veranderingen onderhevig is, acht de minister het op dit moment niet opportuun om de regelingen daaraan aan te passen. Op termijn zal hij in overleg treden met betreffende partijen om een uniforme werkwijze te bewerkstelligen.

Zowel het College van procureurs-generaal als de minister delen onze conclusie dat het toepassen van de regels bij beloningen en ontslag van de hogere ambtenaren bij het Openbaar Ministerie verbeterd kan worden. De minister constateert dat er binnen het Openbaar Ministerie kennelijk onduidelijkheid is over de interpretaties van verschillende rechtspositionele regelingen, waardoor bij moeilijk oplosbare conflicten en belangentegenstellingen de grenzen van een juiste toepassing van de regels soms worden overschreden. Daarnaast bestaat er kennelijk onduidelijkheid over de vigerende mandaatstructuur, waardoor niet altijd duidelijk is wie bevoegd is welk besluit te nemen met alle misverstanden van dien. De minister trekt ook de conclusie dat er enige meningsverschillen bestaan tussen het Openbaar Ministerie en de Algemene Rekenkamer over de aard van de vigerende regels en de toepassingen die daaruit voortgekomen zijn. Dat betreft met name de regels voor onkostenvergoedingen van rechterlijke ambtenaren van het Openbaar Ministerie en de (on)mogelijkheden die artikel 46 Wrra biedt om een schadeloosstelling, vergoeding van kosten of anderszins een geldelijke tegemoetkoming te verlenen. Het College van procureurs-generaal ziet goede mogelijkheden om op korte termijn maatregelen te treffen die bij alle geconstateerde tekortkomingen tot verbetering leiden en de meningsverschillen wegnemen.

De aanbeveling om een externe deskundige een onafhankelijk advies te laten geven bij het overwegen van individuele regelingen, neemt de minister niet over. De minister schrijft dat het Mandaatbesluit Openbaar Ministerie de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie bij uitsluiting bevoegdheid geeft om dergelijke besluiten (bedragen boven de f 5 000,–) te nemen, zodat er een besluit wordt genomen, onafhankelijk van het Openbaar Ministerie.

De aanbeveling om, mede gelet op de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, bij een aantal in haar onderzoek gevonden fouten een deel van het onverschuldigd betaalde voor een periode van minimaal twee jaar terug te vorderen, deelt de minister niet zonder meer. De minister wijst op de voorwaarde die bij deze uitspraak hoort: belanghebbende wist of had redelijkerwijs kunnen weten dat aan hem een onverschuldigde betaling is gedaan. Naar de mening van de minister is deze nuancering ten onrechte niet in ons standpunt opgenomen. Het College van procureurs-generaal heeft overigens al eerder laten weten dat de geconstateerde onrechtmatige toekenningen worden teruggevorderd.

Nawoord Algemene Rekenkamer

De Algemene Rekenkamer dankt de minister voor zijn uitgebreide reactie. Uit ons onderzoek bleek dat bij de rechterlijke macht onduidelijk was hoe de pensioenafdracht en verrekening bij buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging geregeld was. De minister geeft aan dat hij ons

hierover onvoldoende heeft geïnformeerd. De minister heeft op dit punt duidelijkheid verschaft. Er is dus geen sprake van een tekortkoming. Wij zijn verheugd dat de minister overweegt om de opbouw van het salaris van de rechterlijk ambtenaar die naar de Nederlandse Antillen of Aruba gaat, te herzien en de regelgeving aan te sluiten op de voor rijksambtenaren geldende regelgeving. Zo wordt voor iedereen de regeling helder.

De toezegging van de minister om de regelgeving binnen de sector Rechterlijke Macht voor het verhalen van de pensioenpremie bij buitengewoon verlof ingeval de tewerkstelling bij een internationale organisatie op termijn te uniformeren, juichen we toe. We dringen erop aan dat de minister niet te lang wacht met de aanpassingen.

Wij stellen het op prijs dat de minister samen met het College van procureurs-generaal op korte termijn maatregelen wil treffen om verbeteringen in de regelgeving voor onkostenvergoedingen en de toepassing van schadeloosstelling te realiseren.

Ten aanzien van de nuancering die de minister aanbrengt bij de aanbeveling over het terugvorderen, delen wij de opvatting van de minister dat de terugvordering van twee jaar onverschuldigde betalingen pas in de rede ligt wanneer belanghebbende wist of kon weten dat er sprake was van die situatie (conform de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep).

Tot slot schrijft de minister dat de bevoegdheid om te besluiten over «hoge» schadeloosstellingen bij uitsluiting bij de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie ligt. De aanbeveling om een externe deskundige in te schakelen om dit individuele maatwerk te laten toetsen, is naar zijn mening dan ook overbodig. Wij kunnen ons daarin vinden, mits de regeling zorgvuldiger toegepast wordt.

1 OVER DIT ONDERZOEK

1.1 Aanleiding

Naar aanleiding van een verzoek van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), namens het kabinet, heeft de Algemene Rekenkamer in 2005 onderzoek gedaan naar de beloning van hogere ambtenaren bij het Rijk in het begrotingsjaar 2004. In april 2005 is het rapport van dat onderzoek *Beloning van hogere ambtenaren bij het Rijk* (Algemene Rekenkamer, 2005) gepubliceerd.
Vervolgens hebben we onderzoek gedaan naar de ontslagen van hogere ambtenaren. In mei 2006 volgde de publicatie van dat rapport: *Ontslagregelingen hogere ambtenaren bij het Rijk 2004 en 2005* (Algemene Rekenkamer, 2006). In beide onderzoeken hebben we de sector Rijk en de sector Defensie onderzocht. Binnen die sectoren hebben we ons gericht op alle rijksambtenaren die waren benoemd in schaal 16 en hoger van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke rijksambtenaren 1984 (BBRA) en bij Defensie op de militairen met vergelijkbare rangen. De ambtenaren bij de Rechtspraak, de Hoge Raad der Nederlanden en het Openbaar Ministerie (OM)[2] vormden geen onderdeel van deze onderzoeken.

In de tweede helft van 2006 hebben we onderzoek gedaan naar beloningen en ontslagregelingen bij de rechterlijke macht. De «hogere» rechterlijke ambtenaren vallen onder de CAO voor de rechterlijke macht en worden bezoldigd in categorie 8 en lager van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren (Wrra). Naast deze rechterlijke ambtenaren is er ook een aantal ambtenaren dat onder het BBRA valt. Als deze ambtenaren in de onderzoeksperiode waren benoemd in schaal 16 en hoger, hebben we ze ook in het onderzoek betrokken.
Ten slotte hebben we de onkostendeclaraties van een deel van de zogenaamde voorbeeldfunctionarissen onderzocht.

1.2 Opzet onderzoek

We hebben de personeelsdossiers onderzocht bij het Openbaar Ministerie en voor het onderzoek naar de onkostendeclaraties hebben wij een aantal arrondissements- en ressortsparketten bezocht.
Het eerste onderzoeksdeel hiervan was het onderzoek naar de beloningen van rechterlijke ambtenaren en rijksambtenaren over het jaar 2005. Het ging om 250 rechterlijke ambtenaren en vier rijksambtenaren in actieve dienst. Dit deel van het onderzoek richtte zich op de volgende aspecten van beloning:

- aanstelling;
- salaris;
- bewust belonen;
- afkoop verlof;
- onkosten- en representatiekostenvergoeding;
- schadeloosstelling;
- waarnemingstoelage;
- gratificatie ambtsjubileum en diensttijdgratificatie;
- pikettoelage;
- buitengewoon verlof van lange duur;
- Wet openbaarmaking topinkomens.

Het tweede deel van het onderzoek richtte zich op de beloningen en vergoedingen die samenhingen met het ontslag van rechterlijke ambte-

[2] Tot het Openbaar Ministerie behoren de negentien arrondissementsparketten, de vijf ressortsparketten, het Parket-Generaal, het Functioneel Parket, het Landelijk Parket, het Bureau Verkeershandhaving Openbaar Ministerie, de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie, de Dienstverleningsorganisatie Openbaar Ministerie en het bureau Ontnemingswetgeving OM.

naren en rijksambtenaren van 1 januari 2005 tot 1 juli 2006. Het ging om twintig rechterlijke ambtenaren en één rijksambtenaar.
Dit deel van het onderzoek richt zich op de volgende aspecten:

- verlenen van ontslag;
- stopzetten bezoldiging bij ontslag;
- afkoop verlof na ontslag;
- overlijdensuitkering;
- terugvordering vergoedingen na ontslag;
- schadeloosstelling in verband met ontslag;
- bovenwettelijke werkloosheidsuitkering;
- flexibel pensioen en uittreden.

Het derde deel van het onderzoek richtte zich op de onkostendeclaraties over 2005 van een aantal zogenaamde voorbeeldfunctionarissen bij negen van de 28 OM-onderdelen: zes arrondissementsparketten, twee ressortsparketten en het Parket-Generaal. Tot de voorbeeldfunctionarissen rekenden wij bij de ressortsparketten de hoofdadvocaat-generaal en de plaatsvervangend hoofdadvocaat-generaal en bij de arrondissementsparketten de hoofdofficier van justitie en de plaatsvervangend hoofdofficier. Ook de leden van het College van procureurs-generaal zijn in het onderzoek betrokken.

De uitkomsten van het onderzoek zijn schriftelijk voorgelegd aan het OM. Over enkele specifieke regelingen is ook mondeling overleg geweest met de deskundigen van het Ministerie van Justitie of het Parket-Generaal.

In totaal waren er per 31 december 2005 4 452 (4 068 fte) ambtenaren in dienst van het Openbaar Ministerie. De geconsolideerde staat van baten en lasten 2005 uit het Jaarverslag 2005 van het Openbaar Ministerie geeft als totale personeelskosten € 448 miljoen (inclusief materiële kosten) aan.

Het College van procureurs-generaal (PaG) heeft bij dit onderzoek een coördinerende rol vervuld. Tevens heeft het PaG in enkele gevallen een beslissende stem gehad bij onder andere het al dan niet terugvorderen van onverschuldigde betalingen door OM-onderdelen.

1.3 Leeswijzer

Dit rapport bevat de resultaten van het onderzoek bij het Openbaar Ministerie. De resultaten van hetzelfde onderzoek bij de Rechtspraak en de Hoge Raad publiceren we apart. We gaan in paragraaf 2.1 eerst in op de conclusie van het onderzoek en onze aanbevelingen. Vervolgens komen in paragraaf 2.2 de bevindingen aan de orde die onze conclusie ondersteunen. De bevindingen uit het eerste deel van het onderzoek (naar de beloningen) zitten verwerkt in de aspecten 1 tot en met 10 en aspect 20, Het tweede deel (ontslagregelingen) is verwerkt in de aspecten 11 tot en met 18. En het derde deel van het onderzoek naar de onkostendeclaraties is verwerkt in aspect 19. In hoofdstuk 3 treft u de reactie van de minister van Justitie en ons nawoord aan. In de bijlage 1 is de attenderingsbrief aan de minister van Justitie van 20 maart 2007 opgenomen. In bijlage 2 zijn de onderzochte ambtenaren per onderdeel van het Openbaar Ministerie vermeld. De in het onderzoek gehanteerde normen zijn op de website van de Algemene Rekenkamer opgenomen: www.rekenkamer.nl.

2 CONCLUSIE, AANBEVELINGEN, ONDERSTEUNENDE BEVINDINGEN

2.1 Conclusie en aanbevelingen

Het toepassen van de regels bij beloningen en ontslag van de hogere ambtenaren bij het Openbaar Ministerie is voor verbetering vatbaar. Tijdens het onderzoek bleek dat er enkele onrechtmatige betalingen zijn gedaan.

We hebben de beloningen en ontslagregelingen op twintig aspecten getoetst. Op zes aspecten was het aantal onvolkomenheden wat groter. Het betrof de aspecten aanstelling, salaris, bewust belonen, onkosten- en representatiekostenvergoeding, pikettoelage en regelingen rond buitengewoon verlof van lange duur. In het algemeen zijn de fouten niet structureel. In paragraaf 2.2 lichten we deze aspecten achtereenvolgens toe.

De Algemene Rekenkamer benadrukt, evenals in het al eerder genoemde rapport *Ontslagregelingen hogere ambtenaren bij het Rijk 2004 en 2005* (Algemene Rekenkamer, 2006), dat het van groot belang is dat het bevoegd gezag zorgvuldigheid betracht bij het overwegen van individuele regelingen. Omdat het bevoegd gezag wel de mogelijkheid van individueel maatwerk heeft (via zogeheten *kan*-bepalingen), maar er doorgaans objectieve criteria voor de beoordeling ontbreken, bevelen wij aan een onpartijdige externe deskundige in te schakelen.

In de meeste gevallen is er een toezegging gedaan om de fout te herstellen. Indien er geen toezegging is gedaan, dringen wij er alsnog op aan deze fouten te herstellen. Verder bevelen wij aan dat, mede gelet op jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, bij een aantal in dit onderzoek gevonden fouten terugvordering van een deel van het onverschuldigd betaalde voor een periode van minimaal twee jaar in de rede ligt.

2.2 Ondersteunende bevindingen

Zoals in de inleiding is geschetst, is onderzoek gedaan naar twintig aspecten van de beloningen en ontslagregelingen. In de volgende tabel is opgenomen welke aspecten zijn betrokken in het onderzoek. De normen voor deze aspecten zijn opgenomen op onze website www.rekenkamer.nl. Hierna gaan we in op de onvolkomenheden die we bij die aspecten hebben geconstateerd.

Tabel 1: Onderzochte aspecten en geconstateerde gebreken

	Onderzocht aspect	Aantal gebreken[1]	Uitwerking in paragraaf
1	Aanstelling	14	2.2.1
2	Salaris	7	2.2.1
3	Bewust belonen	5	2.2.1
4	Afkoop verlof	3	2.2.1
5	Onkosten- en representatiekostenvergoeding	33	2.2.2
6	Schadeloosstelling	3	2.2.3
7	Waarnemingstoelage	3	2.2.4
8	Gratificatie ambtsjubileum en diensttijdgratificatie	5	2.2.4
9	Pikettoelage	7	2.2.4

	Onderzocht aspect	Aantal gebreken[1]	Uitwerking in paragraaf
10	Buitengewoon verlof van lange duur	9[2]	2.2.5
11	Verlenen ontslag	2	2.2.6
12	Stopzetten bezoldiging bij ontslag	geen	–
13	Afkoop verlof na ontslag	1	2.2.6
14	Overlijdensuitkering	geen	–
15	Terugvordering vergoedingen na ontslag	geen	–
16	Schadeloosstelling in verband met ontslag	2	2.2.6
17	Bovenwettelijke werkloosheidsuitkering	geen	–
18	Flexibel pensioen en uittreden	geen	–
19	Onkostendeclaraties	geen	–
20	Wet openbaarmaking topinkomens	geen	–

[1] Totaal van rechterlijke ambtenaren en niet rechterlijke ambtenaren.
[2] Naar aanleiding van de reactie van de minister is het aantal gebreken op dit punt aangepast.

2.2.1 Aanstelling en salaris

Ontbreken Koninklijk Besluit (KB)
Voor zeven van de 254 onderzochte ambtenaren ontbraken de benoemings-KB's. In één geval ontbraken tevens de KB's van de eerste en tweede vervolgbenoeming. In drie van deze gevallen zegde het OM-onderdeel toe alsnog voor een KB te zullen zorgen. Voor één rechterlijke ambtenaar ontbrak het KB waarmee de omvang van de taak werd gewijzigd.

Salarisniveau/functieniveau
In drie gevallen werden de betrokkenen niet bezoldigd conform de categorie/schaal waarin zij waren benoemd door het aanvaarden van een lager bezoldigde functie met handhaving van de hogere bezoldiging. De regelgeving biedt deze mogelijkheid voor rechterlijke ambtenaren van 57 jaar of ouder. In dat geval dient wel op het salaris een korting te worden toegepast van 5% als het salaris van de nieuwe functie één of twee categorieën lager is dan het oorspronkelijke salaris en van 10% als het salaris meer dan twee categorieën lager is. Eén van de drie onderzochte ambtenaren was jonger dan 57 jaar en kwam dus helemaal niet in aanmerking voor deze zogenaamde «terugtredingsregeling». In geen van de drie gevallen was een korting op het salaris toegepast.

De omvang van de taak en deeltijdfactor
In drie gevallen kwam de taakomvang van betrokkene zoals vermeld op het benoemings-KB niet overeen met de deeltijdfactor op grond waarvan de bezoldiging werd vastgesteld.
In één geval werkte de betrokkene in deeltijd maar werden de bezoldiging, pensioen- en verlofopbouw gebaseerd op een fulltime dienstverband.
In één geval was de taakomvang van een rechterlijke ambtenaar tijdens buitengewoon verlof van lange duur verhoogd naar gemiddeld veertig uur per week. Dat is in strijd met artikel 20, lid 1 onder c, Wrra.

Anciënniteitsdatum
Tweemaal was er sprake van een verkeerde anciënniteitsdatum op het KB, waardoor periodieke salarisverhogingen te laat dan wel te vroeg werden toegekend. In één geval zal deze fout worden hersteld.

Bewust belonen
Voor rechterlijke ambtenaren voorziet de regelgeving niet in de mogelijkheid van «bewust belonen». Echter in drie gevallen ontvingen

betrokkenen een eenmalige toeslag variërend van € 1 000[3], € 2 500 en ruim € 5 000. In één geval werd de toekenning van een beloning ten onrechte gebaseerd op artikel 22 van het BBRA 1984. Voor de andere toekenningen werd artikel 46 van het Wrra als grondslag gebruikt.
Eén (rijks)ambtenaar kreeg in strijd met de regels bij indiensttreding gelijk een maandelijkse toelage van drie periodieken boven het maximum van zijn schaal.

Afkoop verlof
In één geval had betrokkene een verlofstuwmeer van 1 452 uur ter waarde van circa € 63 000. De regelgeving laat het ontstaan van verlofstuwmeren niet toe, tenzij er sprake is van deelname aan de zogenaamde spaarvariant. Betrokkene had zich echter niet aangemeld voor de spaarvariant. Het grootste deel van dit stuwmeer is bovendien gebaseerd op een opgave van betrokkene zelf en niet van op die van de personeelsadministratie.
In één geval waren er meer uren (51 teveel) verkocht dan was toegestaan.
In één geval was de afkoop te hoog omdat abusievelijk gerekend was met een uurloon gebaseerd op een werkweek van 40 uur. Dit zal worden hersteld.

2.2.2 Onkosten- en representatiekostenvergoeding

Onjuiste vergoeding rechterlijke ambtenaren
Wij constateerden dat er in negen gevallen een te lage onkostenvergoeding was gegeven, dat in één geval in het geheel geen vergoeding werd gegeven, terwijl de betrokkene daar wel recht op had en dat in twee gevallen een te hoge onkostenvergoeding was gegeven.
Het gaat in deze twaalf gevallen om bedragen variërend van enkele tientallen euro's tot ruim € 7 000. In alle gevallen zal herstel plaatsvinden.
In een ander geval werd onterecht naast de onkostenvergoeding ook een representatiekostenvergoeding gegeven.

Onjuiste vergoeding rijksambtenaren
In de nota van 5 maart 2002, kenmerk DDS 5149862 heeft het Ministerie van Justitie regels gesteld over het beleid voor representatiekostenvergoedingen bij het Ministerie van Justitie. In deze nota is ook een limitatieve lijst opgenomen van functies en de daarbij behorende vergoedingen. In drie gevallen constateerden wij dat er een vergoeding werd gegeven aan ambtenaren van wie de functie niet in deze lijst opgenomen was. In één geval kwam het bedrag van de vergoeding niet in de lijst voor.

Daadwerkelijke functievervulling
In drie gevallen werd een hogere vergoeding dan behorende bij de functie gegeven.
In vijf gevallen werd een vergoeding gegeven aan ambtenaren met een functie waaraan geen vergoeding gekoppeld was.
In een ander geval waarbij sprake was van de waarneming van een hogere functie bleef betrokkene de vergoeding behouden van de oorspronkelijke eigen functie.
In zeven gevallen werd een onkostenvergoeding gegeven terwijl betrokkenen met buitengewoon verlof of gedetacheerd waren. Drie[4] van hen hadden uit hoofde van een andere functie al een vergoeding voor onkosten. Deze situatie zal in één geval worden gecorrigeerd.
In één geval werd ten onrechte een hogere onkostenvergoeding gegeven dan waar de betrokkene volgens zijn eigenlijke salariscategorie recht op

[3] Naar het oordeel van het PaG is artikel 46 Wrra een toereikende grondslag voor deze toekenning.
[4] In één geval zou betrokkene volgens het PaG vanaf 2005 geen onkostenvergoeding meer ontvangen n.a.v. een AD-onderzoek in 2004. Volgens het salarisoverzicht 2005 blijkt betrokkene echter nog steeds de vergoeding te ontvangen.

had. Het bleek dat de betrokkene met behulp van een toelage werd bezoldigd conform een hogere salariscategorie. Dit zal worden gecorrigeerd.

Het OM deelt de opvatting van de Algemene Rekenkamer niet dat een onkostenvergoeding gekoppeld moet worden aan een functie. Volgens het OM koppelt het betreffende voorschrift (artikel 2 van het Besluit onkostenvergoeding rechterlijke ambtenaren) die vergoeding aan de rang. De onkostenvergoeding wordt dan ook beschouwd als een vast onderdeel van de bezoldiging[5].

2.2.3 Schadeloosstelling

In één geval werd een toelage gegeven met de bedoeling betrokkene te bezoldigen conform de naast hogere categorie. Deze toelage werd berekend naar een taakomvang van gemiddeld 36 uur per week terwijl betrokkene veertig uur per week werkte. Het PaG zegt toe dit met terugwerkende kracht te zullen herstellen.
In één geval werd een schadeloosstelling vanwege bijzondere werkzaamheden toegekend. Het betrof een tijdelijke benoeming. Na afloop van de termijn van de benoeming werd de toelage niet opnieuw formeel toegekend. Toch werd de toelage gehandhaafd, ook nadat betrokkene van zijn tijdelijke functie was ontheven.
In één geval werd een schadeloosstelling (€ 122,26 per maand) gegeven om het verschil in salaris tussen een vorige functie en een nieuwe functie op te heffen. Het salaris was na de functiewijziging echter ongewijzigd gebleven en de onkostenvergoeding was zelfs omhoog gegaan.

2.2.4 Overige toelagen en toeslagen

Waarnemingstoelage
De waarnemingstoelage was in één geval hoger dan het verschil tussen het salaris behorende bij de eigenlijke functie en dat van de waargenomen functie. In een ander geval was die lager dan het verschil tussen het salaris behorende bij de eigenlijke functie en dat van de waargenomen functie. Het laatste geval zal worden hersteld. In weer een ander geval was de waarnemingstoelage te lang doorbetaald. Het ging daarbij om een bedrag van € 2 180,62. Dit bedrag zal worden teruggevorderd.

Gratificatie ambtsjubileum
De gratificatie ambtsjubileum werd in twee gevallen te hoog vastgesteld door het ten onrechte meetellen van de onkostenvergoeding in de berekeningsgrondslag en werd in één geval gebaseerd op een te laag salaris. Alle gevallen zullen worden hersteld. In twee gevallen werd de gratificatie te laat uitbetaald (bijna veertien jaar en ruim zes jaar na het jubileum).

Pikettoelage
In zeven gevallen ontbrak de toekenningsbeschikking voor een pikettoelage of was deze niet juist.

2.2.5 Buitengewoon verlof van lange duur

Verlof wegens plaatsing bij het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba
In 2005 waren er vijf ambtenaren die vanwege plaatsing bij het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba met

[5] De Algemene Rekenkamer tekent hierbij aan dat gezien het feit dat de vergoeding onbelast is deze wordt geacht te zijn voor de bestrijding van kosten voor een behoorlijke vervulling van de betreffende functie. Het gaat om kosten die betrokkene voor de verwerving van zijn loon maakt en dienen binnen de grenzen van de redelijkheid noodzakelijk te zijn. Aan deze eis wordt in alle zeventien genoemde gevallen niet voldaan.

buitengewoon verlof van lange duur zijn gegaan. Aanvankelijk constateerden wij (zie verder bijlage 1) dat het werknemersdeel van de pensioenpremies ten onrechte niet op betrokkenen is verhaald. Uit de reactie van de minister is gebleken dat verrekening van deze premies plaatsvindt via een tropenuitkering van het Ministerie van BZK (zie verder hoofdstuk 3).

In een geval is abusievelijk een verkeerde juridische grondslag gebruikt.

Verlof wegens tewerkstelling bij een internationale organisatie
In 2005 ging het om vijf ambtenaren. Het onderzoek wees uit dat in twee gevallen artikel 34 van het ARAR als juridische grondslag van het verlof was gebruikt. In twee gevallen werd vooralsnog volstaan met de maandelijkse betaling van alleen het werknemersgedeelte van de pensioenpremie. Een bij deze vorm vereiste schuldbekentenis waarin betrokkenen verklaren dat zij het werkgeversdeel van de pensioenpremie na afloop van het buitengewoon verlof ineens zullen voldoen, ontbrak in beide gevallen. In één geval was het verlof verleend met de bepaling dat betrokkene werd doorbetaald door het Ministerie van Justitie. Het salaris en de overige kosten worden vervolgens door de internationale organisatie terugbetaald aan het betreffende parket. Het verlof was ten onrechte niet toegekend en later verlengd met een formeel ministerieel besluit. Het PaG zal de verlenging met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 2002 bij herstelbesluit alsnog toekennen tot aan de datum dat betrokkene met (vervroegd) pensioen zal gaan.

Verlof in het persoonlijk belang
In 2005 ging het bij verlof in het persoonlijk belang om drie ambtenaren. Het onderzoek wees uit dat in één geval geen grondslag voor het verlof was vermeld in de voorwaardenbrief en in één geval de bezoldiging tijdens het verlof werd doorbetaald en de pensioenpremie werd niet op betrokkene verhaald. In het laatste geval, waarbij sprake was van een arbeidsconflict, werd verlof met behoud van bezoldiging verleend tot aan de ontslagdatum. Betrokkene heeft ongeveer vier jaar lang verlof gehad met behoud van bezoldiging.

2.2.6 Ontslagregelingen

In één geval werd geen juridische grondslag genoemd in het ontslag-KB voor de compensaties en vergoedingen vermeld in de betreffende vaststellingsovereenkomst. Dat waren compensatie voor pensioenschade door het storten van een koopsom ten bedrage van € 75 653,50, een vergoeding van € 9 000 voor kosten van juridische bijstand, een schadevergoeding van € 3 250 netto ter compensatie voor het door betrokkene ervaren ongenoegen en de inbreuk op zijn levensvreugde en een schadevergoeding van € 5 425 ter compensatie van het mislopen van de ABP-bonus. De juridische grondslag zou artikel 46 Wrra moeten zijn en het ontslag zou, op grond van dat artikel, door de minister van Justitie moeten zijn verleend. Het bleek echter dat hij ten onrechte niet in deze kwestie was gekend.
We merken verder op dat de betrokkene niet in aanmerking kwam voor de ABP-bonus. Wij vinden dat uiterste terughoudendheid gepast is bij het toekennen van compensatie voor het mislopen van financiële voordelen vanwege hun ontslag als betrokkenen niet voldoen aan de voorwaarden hiervoor.

Voor één van de twintig onderzochte rechterlijke ambtenaren ontbrak het ontslag-KB helemaal en in één geval was de op het ontslag-KB vermelde

geboortedatum niet correct, waardoor het KB niet rechtsgeldig is. In een ander geval werden er meer verlofuren verkocht dan is toegestaan. In weer een ander geval werd kort voor de ontslagdatum een bedrag van € 8 490 toegekend als schadevergoeding, gebaseerd op artikel 69 van het ARAR. Dit artikel kan echter niet gebruikt worden voor rechterlijke ambtenaren. De toekenningsbeschikking was ook niet getekend door de minister van Justitie.

3 REACTIE MINISTER EN NAWOORD ALGEMENE REKENKAMER

3.1 Reactie minister

Op 20 april 2007 reageert de minister van Justitie op de aan hem op 20 maart 2007 gestuurde attenderingsbrief over de regelingen rond buitengewoon verlof van lange duur en het op 28 maart 2007 toegezonden conceptrapport. De volledige tekst van de reactie van de minister is terug te vinden op www.rekenkamer.nl. Hij reageert eerst op onze constatering dat de pensioenpremies onterecht niet verhaald worden op rechterlijke ambtenaren die buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging genieten. De minister legt uit dat de naar de Nederlandse Antillen of Aruba uitgezonden Nederlandse rechterlijke ambtenaren buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging genieten. Zij ontvangen een salaris van de Antillen of Aruba. Daarnaast ontvangen zij onder andere een tropentoeslag, die wordt toegekend door de minister van BZK op basis van de Suppletieregeling rechterlijke ambtenaren. De werkgever van de naar de Nederlandse Antillen of Aruba uitgezonden rechterlijke ambtenaar betaalt de volledige pensioenpremies, dus zowel het werknemers- als het werkgeversdeel. De hoogte van de tropentoeslag wordt op grond van de regeling vastgesteld op het verschil tussen het fictief berekende netto Nederlandse salaris en het netto Antilliaanse of Arubaanse salaris. Bij de berekening van het fictief berekend netto Nederlandse salaris wordt rekening gehouden met het inhouden van het werknemersdeel van de pensioenpremie alsof er geen buitengewoon verlof is verleend. De uitgezonden rechterlijke ambtenaar verkeert op dat punt dan ook niet in een gunstiger positie dan de rechterlijke ambtenaar aan wie geen buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging is verleend. 's Rijks schatkist noch het pensioenfonds ABP lijdt schade door deze handelwijze.
De minister geeft aan dat de Algemene Rekenkamer in 1995 en tijdens het onderzoek niet is geïnformeerd over deze handelwijze en dat dat wel had moeten gebeuren.
De minister neemt wel in overweging om op korte termijn de regelgeving voor rechterlijke ambtenaren te laten aansluiten bij de voor de rijksambtenaren op dit punt geldende regels. Hij wacht echter ten eerste de lopende ontwikkeling af van de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk, die eind 2008 al haar beslag moet krijgen. Ten tweede wacht hij de mede daarmee samenhangende herziening van de regeling beschikbaarstelling ambtenaren aan de Nederlandse Antillen en Aruba (Stcrt. 6 december 2005, nr. 237) af.

De minister schrijft dat hij het een onwenselijke situatie vindt dat het verhalen van de pensioenpremie bij buitengewoon verlof ingeval van tewerkstelling bij een internationale organisatie niet op uniforme wijze plaatsvindt. Omdat de verhaalsregelingen voor rijksambtenaren enigszins gedateerd zijn en omdat de pensioenregelgeving van het ABP nog steeds aan veranderingen onderhevig is, acht de minister het op dit moment niet opportuun om de regelingen daaraan aan te passen. Om uniforme toepassing van het verhaal van pensioenpremies te bewerkstelligen, zal hij in overleg treden met de Raad voor de rechtspraak, het College van procureurs-generaal, de Hoge Raad en de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak om ervoor te zorgen dat de gerechten en parketten in deze gevallen uniform omgaan met het verhalen van pensioenpremie.

Zowel het College van procureurs-generaal als de minister delen onze conclusie dat het toepassen van de regels bij beloningen en ontslag van de hogere ambtenaren bij het Openbaar Ministerie verbeterd kan worden. De minister constateert dat er binnen het Openbaar Ministerie kennelijk onduidelijkheid is over de interpretatie van verschillende rechtspositionele regelingen, waardoor bij moeilijk oplosbare conflicten en belangentegenstellingen de grenzen van een juiste toepassing van de regels in sommige gevallen worden overschreden. Daarnaast bestaat er kennelijk onduidelijkheid over de vigerende mandaatstructuur, waardoor niet altijd duidelijk is wie bevoegd is welk besluit te nemen, met alle misverstanden van dien. De minister trekt ook de conclusie dat er enige meningsverschillen bestaan tussen het Openbaar Ministerie en de Algemene Rekenkamer over de aard van de vigerende regels en de toepassingen die daaruit voortgekomen zijn. Dat betreft met name de regels voor onkostenvergoedingen van rechterlijke ambtenaren van het Openbaar Ministerie en de (on)mogelijkheden die artikel 46 Wrra biedt om een schadeloosstelling, vergoeding van kosten of een anderszins geldelijke tegemoetkoming te verlenen. Het College van procureurs-generaal ziet hierin aanleiding om op korte termijn maatregelen te treffen die bij alle geconstateerde tekortkomingen tot verbetering moeten leiden. Daarnaast hecht het College van procureurs-generaal er eveneens grote waarde aan om te bezien of ook de meningsverschillen die zijn opgetreden in de standpuntbepaling tussen het Openbaar Ministerie en de Algemene Rekenkamer tot het verleden kunnen gaan behoren. Het College ziet daarvoor goede mogelijkheden, zo schrijft de minister.

De aanbeveling om een externe deskundige een onafhankelijk advies te laten geven bij het overwegen van individuele regelingen, neemt de minister niet over. De minister schrijft dat het Mandaatbesluit Openbaar Ministerie de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie bij uitsluiting bevoegdheid geeft om dergelijke besluiten (bedragen boven de f 5 000,–) te nemen, zodat er een van de wensen van het Openbaar Ministerie onafhankelijk besluit wordt genomen.

Onze aanbeveling dat, mede gelet op de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, bij een aantal in ons onderzoek gevonden fouten terugvordering van een deel van het onverschuldigd betaalde voor een periode van minimaal twee jaar in de rede ligt, deelt de minister niet zonder meer. De minister wijst op de voorwaarde die bij deze uitspraak hoort: belanghebbende wist of had redelijkerwijs kunnen weten dat aan hem een onverschuldigde betaling is gedaan. Naar de mening van de minister is deze nuancering ten onrechte niet in ons standpunt opgenomen. Het College van procureurs-generaal heeft overigens al eerder laten weten dat de geconstateerde onrechtmatige toekenningen worden teruggevorderd.

3.2 Nawoord Algemene Rekenkamer

Wij danken de minister voor zijn uitgebreide reactie. Uit ons onderzoek bij de rechterlijke macht bleek dat onduidelijk was hoe de pensioenafdracht en verrekening bij buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging geregeld was, en dat gold ook voor het Openbaar Ministerie. De minister geeft aan dat wij hierover onvoldoende geïnformeerd zijn. Hij heeft op dit punt duidelijkheid verschaft en aangegeven dat feitelijk het Ministerie van BZK de pensioenpremiebetalingen verrekent. Er is dus geen sprake van een tekortkoming. Wij zijn verheugd dat de minister overweegt om de opbouw van het salaris van de rechterlijke ambtenaar die naar de

Nederlandse Antillen of Aruba gaat, te herzien en de regelgeving aan te laten sluiten op de voor rijksambtenaren geldende (herziene) regelgeving op dit punt. Zo wordt voor iedereen de regeling helder. We hebben er begrip voor dat de minister eerst de toekomstige ontwikkelingen op het terrein van de herziene regelgeving voor rijksambtenaren en de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk afwacht. We dringen er wel op aan dat de minister niet te lang wacht met de aanpassingen.

Wij stellen het op prijs dat de minister samen met het College van procureurs-generaal op korte termijn maatregelen wil treffen om verbeteringen in de regelgeving voor onkostenvergoedingen en de toepassing van schadeloosstelling te realiseren. Het College verwacht dat door aanpassingen de verschillende interpretatie van de regelgeving, zoals die zich nu voordeden tussen de Algemene Rekenkamer en het Openbaar Ministerie, te voorkomen zijn.

Ten aanzien van de nuancering die de minister aanbrengt bij de aanbeveling over het terugvorderen, delen wij de opvatting van de minister dat de terugvordering van twee jaar onverschuldigde betalingen pas dan in de rede ligt als belanghebbende wist of kon weten dat er sprake was van die situatie (conform de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep).

Tot slot schrijft de minister dat de bevoegdheid om te besluiten over «hoge» schadeloosstellingen bij uitsluiting bij de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie ligt. De aanbeveling om een externe deskundige in te schakelen om dit individuele maatwerk te laten toetsen, is naar zijn mening dan ook overbodig. Wij kunnen ons daarin vinden, mits de regeling zorgvuldig toepassing vindt.

BIJLAGE 1

BUITENGEWOON VERLOF

De Algemene Rekenkamer heeft de minister van Justitie op 20 maart 2007 met een brief op de problematiek van het buitengewoon verlof geattendeerd. Passages uit deze brief zijn onder meer:

Aanleiding
Uit ons onderzoek is gebleken dat aan de toezegging aan de Algemene Rekenkamer van uw ambtsvoorganger d.d. 23 mei 1995[6] om regelgeving op te stellen voor het verhalen van pensioenpremies bij buitengewoon verlof geen gevolg is gegeven.

Normen
Rechterlijke ambtenaren die tijdelijk functies in het buitenland vervullen of die te werk zijn gesteld bij een internationale organisatie, genieten buitengewoon verlof van lange duur zonder behoud van bezoldiging. Gezien het feit dat er geen specifieke regelingen zijn voor rechterlijke ambtenaren, geldt voor de Algemene Rekenkamer het uitgangspunt dat de minister van Binnenlandse Zaken in de op 2 oktober 1996 verschenen circulaire «Buitengewoon verlof van lange duur bij de sector Rijk» noemt. Dit houdt in dat, indien er tijdens het buitengewoon verlof sprake is van voortzetting van de opbouw van het ABP-pensioen, de werkgever van betrokkene aan het ABP de pensioenpremies verschuldigd is en dat in die situatie er ook sprake blijft van verhaal van deze premies op de ambtenaar. Dit verhaal is geregeld in artikel 3 van de Pensioenovereenkomst (Stcrt. 1995, 251). Op grond van artikel 3 lid 1 van de Pensioenovereenkomst dient de werkgever het werknemersdeel van de pensioenpremies op de bij hem in dienst zijnde werknemer te verhalen. Op grond van lid 7 van dat artikel *kan* aan de persoon in kwestie de voorwaarde worden gesteld dat de door hem verschuldigde pensioenpremies geheel, onderscheidenlijk voor een groter deel dan alleen het werknemersdeel, aan hem ten laste worden gebracht.

Bevindingen
- In ons onderzoek betrof het elf rechterlijke ambtenaren die tijdelijk een ambt op de Nederlandse Antillen of Aruba hadden aanvaard. Gebleken is dat de pensioenpremies niet op hen zijn verhaald. Voor het werknemersdeel van de premies betreft het een bedrag van zo'n € 7 500 per persoon per jaar. Volgens de Raad voor de rechtspraak en het Parket-Generaal zou in het verleden met het Ministerie van Binnenlandse Zaken zijn overeengekomen dat het werknemersdeel van de pensioenpremies niet verhaald behoeft te worden. De brief waarin dit geregeld zou zijn, is echter tot op heden niet beschikbaar gekomen.
- In zes gevallen betrof het tijdelijk bij internationale organisaties te werk gestelde rechterlijke ambtenaren. Bij deze organisaties is het gebruikelijk – zo hebben wij van de Raad voor de rechtspraak begrepen – dat na afloop van het verlof een premie wordt uitgekeerd die expliciet bedoeld is voor betaling van de volledige pensioenpremie over de gehele verlofperiode. Binnen het onderzoek konden wij slechts één geval hierop controleren, de overige vijf waren nog te werk gesteld. In dit ene geval bleek dat het «werkgeversdeel» geheel niet en het «werknemersdeel» slechts over een klein gedeelte van de verlofperiode was verhaald.

Conceptconclusies
Wij concluderen dat ten onrechte geen verhaal van pensioenpremies heeft plaatsgevonden op de rechterlijke ambtenaren die tijdelijk een ambt op de

[6] Kenmerk 497353/95. De resultaten van het onderzoek zijn te vinden in het juniverslag van de Algemene Rekenkamer: Tweede Kamer, vergaderjaar 1994–1995, 24 230, nr. 2.

Nederlandse Antillen of Aruba en bij internationale organisaties hadden aanvaard. Het precieze financiële belang is voor ons op dit moment moeilijk aan te geven door beperkingen in zowel onderzoeksperiode als -populatie, maar er zijn hoe dan ook substantiële bedragen mee gemoeid. Zeker als wij daarbij het tijdstip van onze eerdere conclusie betrekken. Wij stellen voorts vast dat de toezegging van uw ambtsvoorganger om in regelgeving te voorzien geen gevolg heeft gekregen. De Algemene Rekenkamer wilde hiermee bevorderen dat er meer eenheid zou komen in de regelgeving voor alle ambtenaren.

De Algemene Rekenkamer beveelt u aan om alsnog in deze lacune te voorzien.

BIJLAGE 2

AANTALLEN ONDERZOCHTE AMBTENAREN PER OM-ONDERDEEL

	Dienst	Wrra		BBRA	
		Actief	Ontslag	Actief	Ontslag
1	Arrondissementsparket Breda	5			
2	Ressortsparket Den Bosch	15	2		
3	Arrondissementsparket Den Bosch	10	1		
4	Arrondissementsparket Maastricht	6	2		
5	Arrondissementsparket Roermond	5	2		
6	Arrondissementsparket Almelo	4			
7	Ressortsparket Arnhem	16	3		
8	Arrondissementsparket Arnhem	8	1		
9	Arrondissementsparket Zutphen	4			
10	Arrondissementsparket Zwolle	6			
11	Arrondissementsparket Dordrecht	3			
12	Ressortsparket Den Haag	15			
13	Arrondissementsparket Den Haag	11	1		
14	Staf College van PG's	7	2	4	1
15	Functioneel Parket i.o.	14			
16	Arrondissementsparket Middelburg	4			
17	Arrondissementsparket Rotterdam	12			
18	Landelijk Parket	25	1		
19	Arrondissementsparket Alkmaar	6	1		
20	Ressortsparket Amsterdam	23	2		
21	Arrondissementsparket Amsterdam	12	1		
22	Arrondissementsparket Haarlem	8	1		
23	Arrondissementsparket Utrecht	9			
24	Arrondissementsparket Assen	2			
25	Arrondissementsparket Groningen	4			
26	Ressortsparket Leeuwarden	10			
27	Arrondissementsparket Leeuwarden	5			
28	Bureau Ontnemingswetgeving OM	1			
	Totaal	**250**	**20**	**4**	**1**

Literatuur

Algemene Rekenkamer (2005). *Beloning van hogere ambtenaren bij het Rijk.* Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 28 479, nr. 18. Den Haag: Sdu.

Algemene Rekenkamer (2006). *Ontslagregelingen hogere ambtenaren bij het Rijk 2004 en 2005*.Tweede Kamer, vergaderjaar 2005–2006, 30 555, nr. 2. Den Haag: Sdu.